Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ*

A Study of the achievement on thai literature of matthayomsuksa 3 students taught by cooperative learning based on jigsaw 2 and six thinking hats technique

ปนัดดา ใจสุทธิ์ (Panadda Jaisutt)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนวรรณคดีไทยที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค จิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

---

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

This article is a part of the study for the Degree Master of Education Program in Teaching Thai Language, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Silpakorn University.

** นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผศ.ดร. บุษบา บัวสมบูรณ์

Graduate student, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education. Thesis Advisor Asst. Prof. Busaba Buasomboon,Ph.D.

(S.D.)การทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน(t-test dependent)และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

Abstract

The purpose of this research were to: 1) compare Thai literature achievement of mathayomsuksa 3 students before and after being taught by cooperative learning based on jigsaw 2 and six thinking hats technique 2) study the students' opinions towards cooperative learning based on jigsaw 2 and six thinking hats technique. The sample of the research were 35 mathayomsuksa 3 students of Watraikhingwittaya school in the second semester of the academic year 2015.

The research instruments were lesson plans, pre and post achievement tests, and questionnaires on students' opinions towards cooperative learning based on jigsaw 2 and six thinking hats technique. The data were analyzed by mean, standard deviation, and t-test dependent

The results of this research were as follows: The thai literature achievement of mathayomsuksa 3 students after being taught by cooperative learning based on jigsaw 2 and six thinking hats technique were higher than the before being taught by cooperative learning based on jigsaw 2 and six thinking hats. The score were significantly at the 0.01 level and the opinions of mathayomsuksa 3 students towards cooperative learning based on jigsaw 2 and six thinking hats technique were highest level.

บทนำ

วรรณคดีเป็นผลงานที่แสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึก อันเกิดจากสภาวะการรับรู้ของมนุษย์ที่มีต่อบุคคล สถานที่เรื่องราวและเหตุการณ์ต่างๆได้อย่างชัดเจนมาทุกยุคทุกสมัยมีลีลาการประพันธ์ที่งดงามเรียบเรียงเรื่องราวอย่างละเอียดลออด้วยศิลปะการใช้ภาษาและชั้นเชิง การประพันธ์ผ่านถ้อยคำที่ลึกซึ้งคมคายยิ่งนับได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติอันเป็นมรดกล้ำค่า ซึ่งแสดงถึงความรุ่งเรืองทางอารยธรรมของคนไทยบอกเล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์ที่แสดงเกียรติภูมิของชนชาติมาช้านานดังที่ดวงมน จิตร์จำนงค์ และสุจิตรา จงสถิตย์วัฒนา (2543: 557) กล่าวไว้ว่า วรรณคดี คือ ศิลปะประเภทหนึ่ง เช่น ทัศนศิลป์ หรือคีตศิลป์ วรรณคดีเป็นการแสดงออกของ

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

มนุษย์ เพื่อสื่อสารเกี่ยวกับประสบการณ์ของมนุษย์อันประกอบด้วยความคิดและอารมณ์ซึ่งกลั่นกรองผ่านโลกทัศน์ที่สร้างสมสืบทอดกันมา หรือมีการหล่อหลอมขึ้นใหม่เป็นลักษณะเฉพาะตัวของสังคมยุคสมัยหรือปัจเจกบุคคล

นอกจากนี้ศรีวิไล ดอกจันทร์ (2529:13) ได้ให้ความสำคัญของวรรณคดีไว้ว่าวรรณคดีมีความสำคัญในฐานะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมและสามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดทั้งยังเป็นกระจกสะท้อนชีวิตและสังคมของคนในชาติอีกด้วย ไม่เพียงเท่านั้น วรรณคดี วรรณกรรมยังมีหน้าที่สำคัญในการเป็นเครื่องมือขัดเกลาและยกระดับจิตใจของผู้คน รวมทั้งเป็นเครื่องแสดงความเจริญทางวัฒนธรรมของสังคมที่ชัดเจนประการหนึ่ง สมดัง คำกล่าวของ หม่อมหลวงบุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2517:1) ตอนหนึ่งว่า

ทุกชุมชน ทุกสังคม มีวรรณคดีในรูปใดรูปหนึ่งแล้วแต่ระดับและลักษณะความเจริญของชุมชนหรือสังคมนั้นๆ สังคมกรีกเป็นสังคมที่เจริญทางศิลปวิทยาเกือบทุกสาขาก็ไม่ต้องสงสัยเลยว่าจะไม่มีวรรณกรรมชั้นเยี่ยมตกทอดลงมาถึงคนในปัจจุบัน สังคมโรมเจริญทางการทหาร สังคมนั้นก็ไม่ขาดวรรณคดี สังคมอินเดียเจริญทางปรัชญา ทางจิต ก็มีวรรณกรรมชั้นวิศิษฏ์ สังคมจีน ญี่ปุ่นก็เช่นกันสังคมตะวันตกในปัจจุบันเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีหรือวิทยาศาสตร์ประยุกต์ก็มีวรรณคดีเยี่ยมยิ่งอีกจึงอาจสรุปได้ว่า วรรณคดีเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์จริง เมื่อวรรณคดีเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์และเราสนใจกับชีวิตมนุษย์ ก็ต้องศึกษาวรรณคดี

วรรณคดีจึงเป็นมรดกทางภาษาที่ควรค่าแก่การศึกษาและอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่ทั้งในฐานะของสิ่งล้ำค่าทางวัฒนธรรม ความสูงส่งทางภูมิปัญญาและสิ่งสะท้อนวิถีชีวิตของคนไทยที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้ไม่ล้าสมัย รวมไปถึงการใช้วรรณคดี วรรณกรรมเป็นกลไกบ่มเพาะและขัดเกลาคนไทยให้เกิดสำนึกดีตระหนักในหน้าที่และมีคุณธรรมค้ำจุนสังคมด้วย

ด้วยความสำคัญของวรรณคดีดังกล่าว ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงได้ให้วรรณคดีและวรรณกรรมเป็นสาระหนึ่งใน 5 สาระ ได้แก่การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม สำหรับในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ระบุไว้ในมาตรฐาน ท 5.1 ว่า เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา แยกตามมาตรฐานการเรียนรู้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554-2557 พบว่ามาตรฐานการเรียนรู้วรรณกรรมวรรณคดียังไม่ดีเท่าที่ควร มีค่าเฉลี่ยคะแนน อยู่ระหว่างช่วง ร้อยละ 34.73 ร้อยละ 33.70 และร้อยละ 31.63 ตามลำดับ ซึ่งค่าคะแนนเฉลี่ยของทุกปีต่ำกว่าร้อยละ 50 อย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าในบางปีการศึกษาค่าเฉลี่ยระดับโรงเรียนจะสูงกว่าค่าเฉลี่ยของระดับประเทศก็ตาม และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของสาระที่ 5 ท 5.1 วรรณคดีและวรรณกรรม กับสาระอื่นๆในรายวิชาภาษาไทย พบว่าค่าเฉลี่ยดังกล่าวต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของทุกสาระต่อเนื่องกันทั้ง 3 ปีการศึกษา ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดี วรรณกรรมไม่เป็นไปตามเกณฑ์

จากการประมวลสาเหตุของปัญหาและการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทยโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา(อัจฉรา จินดาพงษ์ , อรนุช มาสมบูรณ์และเบญญาภา ดิลกพัฒนากุล, 2557) ทุกคนมีความเห็นตรงกันว่าสาเหตุที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีของนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์อาจเกิดจากตัวนักเรียนที่ไม่มีนิสัยรักการอ่าน มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวรรณคดีและมีสิ่งเร้าภายนอกที่ทำให้สนใจเนื้อหาการเรียนน้อยลง และอีกประเด็นหนึ่งที่สำคัญคือจากตัวครูที่ไม่มีความเข้าใจแจ่มแจ้งในเนื้อหาและนำเทคนิควิธีการสอนมาประยุกต์ใช้น้อย ทำให้กระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนได้น้อยตามไปด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของสุจริต เพียรชอบ (2539 : 67) ที่แสดงแนวคิดว่า ครูจะต้องเลือกใช้วิธีการสอนต่างๆที่จะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและเข้าในบทเรียนเป็นอย่างดี โดยที่นักเรียนเกิดความซาบซึ้งในวรรณคดีด้วย ซึ่งวิธีการสอนที่ควรใช้ ได้แก่ การบรรยายที่มีขั้นตอนและกิจกรรมประกอบที่น่าสนใจ การอภิปราย การแบ่งกลุ่มทำงาน แบ่งกลุ่มค้นคว้า แบ่งกลุ่มระดมความคิด การใช้ปฏิกิริยาตอบสนอง การใช้นาฏการ การใช้เกม เพลงและสถานการณ์จำลองประกอบการสอน

นอกจากนี้การสอนวรรณคดีนั้น ควรจะใช้วิธีการหลายๆวิธีไม่เน้นในการสอนแบบถอดความแบบอ่านเอาเรื่อง แบบครูบรรยายแต่ผู้เดียวหรือแบบให้นักเรียนท่องจำ ควรจะให้นักเรียนได้คิดใช้เหตุผลศึกษาค้นคว้าและร่วมกิจกรรมให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

จากจุดเน้นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551ที่สอดคล้องตามจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เน้นการจัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนเป็นสำคัญและมุ่งพัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล ตลอดจนการเน้นกระบวนการเรียนที่ให้นักเรียนได้ค้นคว้าด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนต่างๆ พบว่ามีรูปแบบการสอนที่น่าสนใจหลายรูปแบบและสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวรรณคดีได้ เช่น การสอนโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบKWL PLUS เทคนิคจิ๊กซอว์ วิธีสอนแบบ 4 MAT เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นที่จะจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยโดยเน้นวิธีการที่หลากหลาย คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบจิ๊กซอว์ 2 ซึ่งพบว่าเป็นรูปแบบการสอนที่ให้ความสำคัญกับสมาชิกกลุ่ม มีการจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ให้เกียรติ ยกย่อง และเปิดโอกาสให้นักเรียนทั้งกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน มีบทบาทเท่าเทียมกันในการศึกษาค้นคว้าข้อมูล แล้วนำกลับมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างดี จากงานวิจัยเรื่องต่างๆ อาทิ การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสำโรงทาบวิทยาคม จังหวัดสุรินทร์ การวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ และการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 กับแบบปกติ ผลการวิจัยล้วนแสดงว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น (สุวคนธ์ ทองแม้น,2547; วารุณี พรหมคุณ,2549 ; ปริญญา ปั้นสุวรรณ, 2553)

อย่างไรก็ตาม การสอนวรรณคดีนั้น มิใช่เป็นเพียงการสอนให้จดจำและถ่ายทอดเรื่องราวเพียงอย่างเดียว หากแต่มุ่งประสงค์ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านวิเคราะห์เนื้อหา และวิเคราะห์คุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมอีกด้วยผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาค้นคว้าเทคนิควิธีสอนที่จะนำมาใช้ร่วมกัน เพื่อพัฒนาการ

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

เรียนการสอนวรรณคดีสอดคล้องกับแนวคิดของ จิตรลดา แสงปัญญา (2537:206)สรุปได้ว่าการสอนวรรณคดีให้มีประสิทธิภาพและได้ผลนั้น ผู้สอนต้องสามารถผสมผสานรูปแบบการสอนเข้าด้วยกันอย่างเหมาะสม มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ โดยที่ผู้วิจัยเน้นในเรื่องการพัฒนาการอ่านวิเคราะห์ของผู้เรียน อันเป็นคุณลักษณะสำคัญในการเรียนวรรณคดีได้ตรงกับจุดมุ่งหมาย ผู้วิจัยพบว่าเทคนิคการสอนที่ได้ผลดีและมีผู้นำไปใช้ในการสอนภาษาไทยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน คือการใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบซึ่งเป็นเทคนิคการพัฒนาความคิดโดยการใช้คำถาม หรือการตั้งคำถามอย่างสร้างสรรค์ ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างเป็นระบบโดยผู้คิดค้นเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ คือ เอ็ดเวิร์ด เดอ โบโน (Edward de Bono) ซึ่งเทคนิคหมวกหกใบเป็นแนวทางการคิดเพียงครั้งละด้าน จึงจะทำให้สามารถแยกความรู้สึกออกจากเหตุผล ความคิดสร้างสรรค์ออกจากการวิเคราะห์ข้อมูล ช่วยให้เราสามารถชักนำและควบคุมกระบวนการทางด้านความคิดและกระบวนการระดมความคิด ทั้งจากกรณีผู้คิดเป็นรายบุคคลและกรณีมีผู้ร่วมคิดเป็นกลุ่ม โดยใช้สีของหมวกแต่ละใบที่มีสีต่างกันแทนความคิดของแต่ละด้านนั้น สีของหมวกจะบอกให้ทราบว่าต้องการให้คิดไปในทิศทางใด และใช้หมวกครั้งละหนึ่งใบแทนแต่ละความคิด สีของหมวกนี้จะเป็นกรอบที่เป็นรูปธรรมที่สำคัญต่อการรับรู้ช่วยให้เข้าใจและจดจำง่ายขึ้นเพราะเป็นการสอนด้วยสัญลักษณ์(De Bono,1992:68-69)

จากการศึกษางานวิจัยพบว่า มีผู้นำเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบมาใช้สอนอ่านวรรณคดีไทยอยู่บ้าง อาทิ การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านวรรณคดีไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีสอนตามแนวคิดหมวกหกใบกับวิธีสอนปกติ การวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีเรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ที่ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบกับกระบวนการเรียนรู้แบบปกติ การวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ และวิธีสอนแบบปกติ (สมันตา วีรกุล (2547)พระมหาอำนาจ แสงศรี (2548) วิริยา วิริยารัมภะ (2549)) ล้วนแสดงว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีที่สูงขึ้น

จากผลการวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบเป็นแนวทางการสอนวรรณคดีและการสอนอ่านที่ช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ได้ดีขึ้น และช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยได้ในการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบผสมของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 และเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 เป็นหลัก กล่าวคือ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ทุกกลุ่มจะได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมเดียวกัน ครูผู้สอนแบ่งเนื้อหาของเรื่องที่จะเรียนออกเป็นหัวข้อย่อยเท่าจำนวนสมาชิกแต่ละกลุ่ม และมอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มค้นคว้าคนละหัวข้อ นักเรียนแต่ละกลุ่มจะเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องที่ตนเองไปศึกษา ร่วมกับสมาชิกต่างกลุ่มในหัวข้อเดียวกัน แล้วกลับเข้าสู่กลุ่มเดิมของตนเพื่ออธิบายหัวข้อที่ตนศึกษาให้เพื่อนในกลุ่มฟัง เพื่อให้เพื่อนสมาชิกกลุ่มทุกคนได้รับรู้และเข้าใจเนื้อหาครบทุกหัวข้อ จากนั้นก็มีการทดสอบรายบุคคล แล้วนำคะแนนของทุกคนมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

ส่วนการใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบนั้น ก็เป็นการจัดการเรียนรู้ที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มและทุกกลุ่มได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมเดียวกัน มีกระบวนการหลักที่เน้นการคิดวิเคราะห์ โดยใช้การสวมหมวกหกสี ครั้งละหนึ่งสี ซึ่งแต่ละสีกำหนดให้แสดงแนวคิดทีละด้านในประเด็นการพิจารณาเรื่องเดียวกัน เพื่อเป็นการระดมความคิดในทิศทางเดียวกันจะทำให้การคิดดำเนินไปอย่างมีระบบ และแยกแยะข้อมูล ความคิดเห็น และความสร้างสรรค์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

จะเห็นได้ว่า ทั้งสองเทคนิคการสอนนี้มีลักษณะเด่นร่วมกันในเรื่องการเน้นกระบวนการกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มให้ความสำคัญกับสมาชิกทั้งเก่งปานกลาง อ่อน เป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี มีการช่วยกันเรียนรู้และนำคะแนนมาเป็นผลสำเร็จของกลุ่มทำให้ผู้เรียนได้รับสาระความรู้ครบถ้วนภายในระยะเวลาสั้น และวิธีสอนตามแนวคิดแบบหมวกหกใบยังมุ่งเน้นเพิ่มทักษะการคิดอย่างมีเหตุผลและสนับสนุนการเรียนวรรณคดีในเชิงวิเคราะห์ วิจารณ์ จึงช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาและเข้าถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนวรรณคดีอย่างแท้จริง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ โดยผสมผสานวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ซึ่งเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการอ่านวิเคราะห์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยให้สูงขึ้นรวมทั้งเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยให้หลากหลายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 15 ห้องเรียน ซึ่งจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถมีนักเรียนจำนวน 564 คน

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน คือ ห้องม.3/1 จำนวน 35 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น (dependent variable) การจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ

ตัวแปรตาม (independent variable)

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ

ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาวรรณคดีที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีความสอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 5 วรรณคดีวรรณกรรมสอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัด ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็นวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง โดยผู้วิจัยกำหนดให้นักเรียนศึกษาวรรณคดี จำนวน 2 เรื่อง คือ นิทานคำกลอนเรื่องพระอภัยมณี และบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก โดยผู้วิจัยกำหนดให้ศึกษาในหัวข้อต่างๆ ดังนี้ 1.ที่มาของเรื่อง 2.ลักษณะการแต่ง 3.เนื้อเรื่องย่อ 4.คุณค่าของเรื่อง และ5.ข้อคิดจากเรื่อง

ระยะเวลาในการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมระยะเวลา 8 คาบ เวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนและหลังเรียน 2 คาบ รวม 10 คาบ และดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือในการทดลอง ดังนี้ คือ

1.แผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา แล้วสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ขึ้นจำนวน 8 แผน ใช้เวลา 8 คาบเรียน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจึงนำไป

ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ผลการทดสอบได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางวรรณคดีไทยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบและอัตนัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบปรนัย ผู้วิจัยได้ศึกษาแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และทฤษฎีการสร้างแบบทดสอบตามแนวคิดของบลูม (Blom) สร้างแบบทดสอบปรนัยจำนวน 45 ข้อ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.90 ค่าความยากง่าย (p) มีค่าเท่ากับ 0.25-0.76 ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าเท่ากับ 0.25-0.89 และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR 20 ของคูเดอร์และริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.87 แล้วนำไปใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบอัตนัย ผู้วิจัยได้ศึกษาแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แล้วสร้างแบบทดสอบอัตนัยจำนวน 4 ข้อ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(Index of Item Objective Congruence : IOC) จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ผลการตรวจสอบได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ค่าความยากง่าย (p) มีค่าเท่ากับ 0.59-0.74 ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าเท่ากับ 0.28-0.48 เลือกแบบทดสอบจำนวน 2 ข้อ มาใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

การดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวรรณคดีไทย ก่อนเรียน (Pre – Test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อและแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ กำหนดเวลา 50 นาที

2. ผู้วิจัยจัดให้กลุ่มตัวอย่างเรียนวรรณคดีไทยโดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ รวม 8 คาบ คาบละ 50 นาที

3. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ เวลา 50 นาที

4. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

ขั้นวิเคราะห์ผล

1. คะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่าง($\overline{X}$= 16.91, S.D. = 5.65) และผลการทดสอบหลังเรียน ($\overline{X}$ = 32.54 , S.D. = 3.02) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลังเรียนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนรู้วรรณคดีไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบแล้ว นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยด้วยเทคนิค จิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\overline{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	35	40	16.91	5.65	18.050*	.000
หลังเรียน	35	40	32.54	3.02		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.58 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ เมื่อแยกพิจารณาแต่ละด้านเรียงตามลำดับได้ ดังนี้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.62 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์จากการเรียนรู้ค่าเฉลี่ย 4.51 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “ การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ” ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

1.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 0.01 ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจัดรูปแบบการเรียนรู้ใหม่ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ ขั้นนำ ครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยวิธีการต่างๆตามเนื้อหาเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ขั้นสอน ครูอธิบายเนื้อหาโดยสังเขปประกอบสื่อการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนทั้งหมดขั้นทำกิจกรรม ครูจัดกลุ่มนักเรียนคละความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 6 คน เรียกว่า กลุ่มบ้าน แล้วให้สมาชิกกลุ่มแยกศึกษาคนละ 1 หัวข้อร่วมกับตัวแทนจากกลุ่มอื่น เรียกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นให้นักเรียนศึกษาข้อมูลทำความเข้าใจและปฏิบัติกิจกรรมตามเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบจากใบงานที่ครูกำหนด เปิดโอกาสให้ทุกคนในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดในเชิงคิดวิเคราะห์ในแง่มุมต่างๆอย่างมีเหตุผล แล้วให้สมาชิกในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับไปกลุ่มเดิม เรียกว่า กลุ่มบ้าน แล้วแต่ละคนถ่ายทอดความรู้ความคิดตามหัวข้อที่ศึกษามาให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจครบทุกหัวข้อ และสมาชิกในกลุ่มบ้านร่วมกันทำใบงานโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ ในการสรุปความคิดรวบยอดของแต่ละหัวข้ออีกครั้ง แล้วจึงทดสอบย่อย ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นรายบุคคล ครูตรวจแบบทดสอบแล้วพิจารณา ผลคะแนนเพื่อยกย่องกลุ่มที่ประสบความสำเร็จ ครูรวบรวมคะแนนและยกย่องชมเชยกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด

จากการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ ได้นำหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือกันมาใช้เป็นกลไกการจัดกิจกรรมหลักและสอดแทรกกระบวนการคิดด้วยเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบไว้ในกิจกรรมกลุ่มนั้น ส่งผลให้นักเรียนได้มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน ดังที่ สลาวิน(Slavin, 1995) ได้เสนอแนะไว้ว่า วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้หรือวิธีสอนแบบร่วมมือกัน คือ การจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน สมาชิกจะต้องช่วยกัน เรียนรู้ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมจนบรรลุผลสำเร็จ วิธีการสอนแบบนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ภูมิใจในตนเอง ตระหนักถึงความรับผิดชอบของตนเองและต่อกลุ่ม ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของปริญญา ปั้นสุวรรณ (2553:100) ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 กับแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมทั้งนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และพงษ์กรณ์ วีรพิพรรธน์ (2554:83-85) ได้ทำวิจัยเรื่องผลการใช้รูปแบบจิ๊กซอว์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบจิ๊กซอว์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบจิ๊กซอว์มีทักษะการทำงานร่วมกับ

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

ผู้อื่นทั้งโดยภาพรวมและเมื่อจำแนกตามทักษะย่อยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

นอกจากนี้ การที่ผู้วิจัยนำเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบมาใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้วรรณคดีที่จัดรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ด้วยนั้น ก็ยิ่งเป็นผลดีต่อการศึกษาวรรณคดีในเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์ ที่ผู้อ่านต้องเข้าใจตัวละครและการเชื่อมโยงฉากและเหตุการณ์ของเรื่องนั้นๆโดยใช้หลักการคิดวิเคราะห์ ความมีเหตุผล และการจัดระบบของสาระความรู้เป็นอย่างดี ซึ่งเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบก็มีจุดเน้นในการเสริมสร้างให้เกิดกระบวนการคิดดังกล่าว ช่วยให้นักเรียนคิดรอบด้าน คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์และคิดอย่างเป็นระบบ ดังที่ ดร. เอ็ดเวิร์ด เดอ โบ โน (De Bono, 1992:68-69) ได้กล่าวถึง เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบว่าเป็นการใช้สีหมวกแต่ละใบ ที่ต่างกันมาเป็นกรอบกำหนดรูปแบบการคิดแต่ละด้าน ให้ผู้สวมหมวกคิดไปในทิศทางเดียวครั้งละหนึ่งใบเท่านั้น ซึ่งสีของหมวกก็จะสอดคล้องกับความคิดในแต่ละด้าน เป็นการสอนโดยใช้สีเป็นสัญลักษณ์ช่วยให้เข้าใจและจดจำง่ายไม่สับสน ดังนั้นความคิดที่ได้จะเป็นระบบไม่ซับซ้อน ซึ่งใช้ได้ทั้งกรณีที่คิดเป็นรายบุคคลและกรณีที่มีผู้ร่วมคิดเป็นกลุ่ม และสุนันทา สายวงศ์ (2544) กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า การสอนโดยเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ทำให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้และการอภิปรายกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้อย่างเป็นระบบเป็นการคิดที่มีทิศทาง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาอำนาจ แสงศรี (2548) เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีเรื่อง ลิลิตตะเลงพ่าย ที่ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบกับกระบวนการเรียนรู้แบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์การการเรียนรู้วรรณคดีเรื่องลิลิตตะเลงพ่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที 5 กลุ่มที่ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบกับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01โดยนักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีเรื่องลิลิตตะเลงพ่ายสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติและทัศนีย์ หนูนาค (2550) เรื่อง ผลการเรียนการสอนภาษาไทยด้วยเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ ที่มีต่อความสามารถคิดวิเคราะห์และการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบของเดอ โบโน มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบของเดอ โบโน มีความสามารถในการอ่านวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบของ เดอ โบโน มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบของเดอ โบโน มีความสามารถในการอ่านวิเคราะห์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อาจกล่าวได้ว่า การที่ผู้วิจัยนำรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 มาใช้ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบนั้น เป็นการเลือกใช้เทคนิควิธีสอนที่หลายหลายมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้

วรรณคดีไทย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ จิตรลดา แสงปัญญา (2537:206) สรุปได้ว่า การสอนวรรณคดีให้มีประสิทธิภาพและได้ผลนั้น ผู้สอนต้องสามารถผสมผสานรูปแบบการสอนเข้าด้วยกันอย่างเหมาะสม มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ โดยที่ผู้วิจัยเน้นในเรื่องการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน อันเป็นคุณลักษณะสำคัญในการเรียนวรรณคดีได้ตรงกับจุดมุ่งหมาย ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายให้นักเรียนปรับเปลี่ยนทัศนคติในการเรียนวรรณคดีไทย ที่เคยรู้สึกเบื่อหน่ายกับการเป็นผู้รับฟังเนื้อหาสาระจากครูผู้สอนเพียงอย่างเดียว เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วย ซึ่งครูจะมีบทบาทเป็นผู้เตรียมขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้เอกสารประกอบการเรียนรู้ ใบงานและแนวทางการวัดและประเมินผล รวมทั้งเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างใกล้ชิด จากการวิจัยพบว่านักเรียนมีความตื่นเต้นที่ได้เรียนรู้ด้วยวิธีใหม่ ถึงแม้ว่าบางครั้งปฏิบัติข้ามขั้นตอนไปบ้างก็จะมีประธานกลุ่มและครูคอยย้ำเตือนและโดยเฉพาะกิจกรรมการตั้งคำถามและสร้างแผนภาพความคิดสรุปความรู้ นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสามารถนำหมวกทั้งหกใบไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้เนื่องจากได้ฝึกฝนการใช้หมวกหกใบทั้งในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มบ้านซ้ำมาหลายครั้งแล้วนั่นเอง

จากเหตุผลและข้ออ้างอิงสนับสนุนดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า การนำรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายมาประยุกต์เข้าด้วยกัน อาจช่วยส่งผลให้นักเรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในส่วนของความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งด้านบรรยากาศการเรียนรู้ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์จากการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดอันดับแรก คือนักเรียนได้ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ช่วยฝึกคิดอย่างเป็นระบบ อาจจะเป็นเพราะการที่ผู้วิจัย ได้นำหลักการของเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบมาใช้ในการทำกิจกรรมกลุ่มของนักเรียน โดยที่นักเรียนจะได้ใช้หมวกคิดทั้งหกใบในสถานการณ์ต่างๆทีละใบเพื่อช่วยจัดการกระบวนการคิดให้เป็นระเบียบ ไม่ยุ่งเหยิงปะปนกัน การมุ่งคิดและหาคำตอบในด้านใดด้านหนึ่งอย่างรอบด้านจะช่วยให้ความคิดมีทิศทางที่ชัดเจน ทั้งยังได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นในเรื่องนั้นๆกับเพื่อนก็จะยิ่งมีมุมมองในการคิดที่กว้างไกลและลุ่มลึกมากขึ้นด้วย สอดคล้องกับทิศนา แขมมณี และคณะ (2541: 69) กล่าวว่า การคิดแบบหมวกหกใบจะช่วยให้นักเรียนได้พยายามคิดให้รอบคอบ โดยคิดทั้งจุดดี จุดด้อยจุดที่น่าสนใจ และความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้นๆ แทนที่จะยึดติดกับความคิดเพียงด้านเดียว

เนื้อหาและขั้นตอนการเรียนรู้มีความน่าสนใจอยู่ในระดับรองลงมา อาจเป็นเพราะเนื้อหาที่เรียนคือเรื่องพระอภัยมณี ตอนพระอภัยมณีหนีนางผีเสื้อสมุทรมีความสนุกสนาน ประกอบกับผู้แต่งสร้างฉากและตัวละครให้มีความสมจริง ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกร่วมไปกับเหตุการณ์ในเรื่องและเป็นเรื่องของความรักในครอบครัวที่ใกล้ตัวนักเรียน และบทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก ให้ข้อคิดคติสอนใจเกี่ยวกับความรักของพ่อลูกได้อย่างประทับใจ ทำให้นักเรียนสนใจเรื่องราวและร่วมกันแสดงความคิดเห็นจนสามารถวิเคราะห์ สรุปข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ได้สอดคล้องกับทัศนีย์ ศุภเมธี (2542: 13) กล่าวถึง การสร้างแรงจูงใจภายในสรุปได้ว่า เมื่อนักเรียนมีความพอใจ

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

มีความสนุกสนานแล้วนักเรียนจะเกิดแรงจูงใจภายในทำให้มีความกระตือรือร้นอยากที่จะศึกษาค้นคว้า ส่วนขั้นตอนการเรียนรู้มีการจัดนักเรียนให้เรียนรู้เป็นกลุ่มตามเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ไปพร้อมกับการส่งเสริมกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลและเป็นระบบด้วยเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนรู้ใหม่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนได้อีกทางหนึ่ง

อันดับที่สามคือนักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมกับเพื่อนอาจเป็นเพราะการเรียนรู้วรรณคดีไทยด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ มีขั้นตอนการจัดสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อความสำเร็จของกลุ่มซึ่งเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนได้เป็นอย่างดีไม่มีการแบ่งแยกระดับเก่ง ปานกลาง อ่อน เน้นการแบ่งปันความรู้ซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับทิศนา แขมมณี และคณะ (2540: 53) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนได้มีบทบาทต่างๆจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนและเรียนอย่างมีชีวิตชีวา โดยยึดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญ และจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากกลุ่มให้มาก เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคมจำเป็นต้องอาศัยอยู่ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งจะช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้สามารถอยู่และทำงานกับผู้อื่นได้ดี

จากการทำกิจกรรมพบว่าการคิดคะแนนพัฒนารายกลุ่มเป็นเป้าหมายที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น เอาใจใส่และพยายามทำความเข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจวรรณคดีตามจุดประสงค์ที่คาดหวังไว้และเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวรรณคดีไทย

ผลจากการฝึกฝนการคิดแยกแยะอย่างมีเหตุผล ประกอบกับความมุ่งมั่นและความใส่ใจในการเรียนรู้นี้จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วรรณคดีไทยก็จะเพิ่มสูงขึ้นด้วย ในส่วนของการนำไปใช้นั้นนักเรียนสามารถนำขั้นตอนการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบนี้ไปประยุกต์ใช้กับการเรียนรู้เรื่องต่างๆทั้งในสาระความรู้ทางวิชาการและการดำเนินชีวิต อีกทั้งยังคิดวิเคราะห์ วิจารณ์หรือต่อยอดความคิดในขั้นสูงต่อไปได้ สอดคล้องกับปริญญา ปั้นสุวรรณ (2553:100) ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 กับแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ทรงฤทธิ์ ฉิมโหมด (2553 : 115-117) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีสอนแบบหมวกหกใบและ วิธีสอนแบบปกติ ร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องสามก๊ก ตอนกวนอูไปรับราชการกับโจโฉ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยปรากฏว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนเรื่องสามก๊ก ตอนกวนอูไปรับราชการกับโจโฉ ด้วยวิธีสอนแบบหมวกหกใบร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับมาก สมันตา วีรกุล (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การอ่านวรรณคดีไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีสอนตามแนวคิดหมวกหกใบกับวิธีสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามแนวคิดหมวกหกใบมีผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนปกติ และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อวิธีสอนตามแนวคิดหมวกหกใบ และวิริยา วิริยารัมภะ (2549) ได้ทำวิจัย เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่าน อย่างมี

วิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางเลนวิทยา จังหวัดนครปฐม สอนโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบและวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อวิธีสอนโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ

จากเหตุผลและข้ออ้างอิงสนับสนุนดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า นักเรียนมีความเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุดกับการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนควรศึกษาเกี่ยวกับเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบและข้อมูลวรรณคดีในเรื่องที่สอนให้ชัดเจน รวมทั้งต้องอธิบายกระบวนการนำเทคนิคการเรียนรู้ข้างต้นมาใช้ร่วมกันให้ผู้เรียนเข้าใจสาธิตขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยและปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้อง

2. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ ควรกำหนดจำนวนสมาชิกกลุ่มประมาณ 4-6 คน จะทำให้บรรยากาศการทำกิจกรรมมีความสนุกสนานและได้ผลดี

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ ไปทดลองใช้สอนวรรณคดีไทยในระดับชั้นต่างอื่นๆ เพื่อสร้างทักษะกระบวนการคิดอย่างมีขั้นตอนและมีเหตุผลและสร้างสัมพันธภาพที่ดีในการทำงานกลุ่มของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

จิตรลดา แสงปัญญา.(2537).**ประมวลสาระชุดวิชา สารัตถะและวิทยวิธีทางวิชาภาษาไทย หน่วยที่ 1-4 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.**นนทบุรี:มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ดวงมน จิตร์จำนงค์ และสุจิตรา จงสถิตย์วัฒนา.(2543).**เอกสารการสอนชุดวิชา พัฒนาการวรรณคดีไทย หน่วยที่ 8-15.**นนทบุรี:มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ทรงฤทธิ์ ฉิมโหมด.(2553).การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีสอนแบบหมวกหกใบและวิธีสอนแบบปกติร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง สามก๊ก ตอนกวนอูไปรับราชการกับโจโฉ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทัศนีย์ ศุภเมธี.(2542).**การสอนภาษาไทย**.กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏธนบุรี.

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

ทัศนีย์ หนูนาค.(2550).ผลของการเรียนการสอนภาษาไทยด้วยเทคนิคการคิดแบบหมวก 6 ใบ ที่มีต่อความสามารถคิดวิเคราะห์และการอ่านวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.

ทิศนา แขมมณี และคณะ.(2541).**การเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด**. โครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน: การปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี.กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ,หม่อมหลวง.(2517).**วิเคราะห์รสวรรณคดีไทย**.กรุงเทพฯ : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.

ปริญญา ปั้นสุวรรณ์.(2553).การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอว์ 2 กับแบบปกติ.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พงษ์กรณ์ วีรพิพรรธน์.(2554).ผลการใช้รูปแบบจิ๊กซอว์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3.วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.

พระมหาอำนาจ แสงศรี.(2548).การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีเรื่อง ลิลิตตะเลงพ่ายที่ใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบกับกระบวนการเรียนรู้แบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มนสิชา เปล่งเจริญศิริชัย. (2558) “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนแบบผสมผสานร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ” วารสารวิชาการ Veridian E-journal ปีที่ 8,ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม): 961

วารุณี พรหมคุณ.(2549).“การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw).” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิริยา วิริยารัมภะ.(2549).การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบและวิธีสอนแบบปกติ.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศิรพร ศรีสุวรรณ์.(2558). “การศึกษาความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาปริญญาบัณฑิตที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวกหกใบ.”วารสารวิชาการ Veridian E-journal ปีที่ 8,ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม): 1238

ศรีวิไล ดอกจันทร์. (2529).**การสอนวรรณกรรมวรรณคดีไทย**.เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมันตา วีรกุล.(2547). “การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านวรรณคดีไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกาษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีสอนตามแนวคิดหมวกหกใบกับวิธีสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุจริต เพียรชอบ.(2539).**สอนให้สนุก เป็นสุขกับการเรียน**.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สุนันทา สายวงศ์. (2544).การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบและการสอนแบบชินติเกท. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุวคนธ์ ทองแม้น.(2547). “การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยเทคนิกจิ๊กซอว์ (Jigsaw) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อุดม หนูทอง. (2523).**พื้นฐานการศึกษาวรรณคดีไทย**.สงขลา:โรงพิมพ์เมืองสงขลา.

เอ็ดเวิร์ด เดอ โบโน.**รองเท้า 6 ปฏิบัติการ 6 แบบ.** (2535)แปลโดย สุรชัย รัตนกิจตระกูล.กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.

_____ .**หมวก 6 ใบ คิด 6 แบบ** .(2536) , มองปัญหา มองชีวิต ด้วยวิธีคิดแบบใหม่ แปลโดย นุชรีย์ ชลคุป กรุงเทพมหานคร : ,มูลนิธิโกมลคีมทอง.

ภาษาต่างประเทศ

De Bono,Edward. (1992). **Six Thinking Hats for schools**.London : Haeler Brown Education.

_____. (2000).**Six Thinking Hats**.London:Penguin Book.

Slavin,Robert E.(1995).Cooperative Learning Theory,Research and ractice.Massachusetts:A Simon and Schuster Company.